

for ham, uagtet han baade har indført i Leiekontrakten, at Rummet ikke maa benyttes paa den ansøgte Maade, og tillige har anvendt den Omhu, som man med Nøiemlighed kan forlange fra hans Side for at paase, at det ikke sker. Et andet Spørgsmaal er det, om man mener, at der saaledes ikke vilde være nogen tilstrækkelig Garant, og at der maatte komme yderligere Garant til i Form af Mulk eller deslige for den Eier, som overtraadte saadanne Bestemmelser. Men det kan jeg dog neppe anse for nødvendigt. Jeg tror, at Bestemmelsen saaledes, som den staar, vil i det Hele være tilstrækkelig til at bevirke, at disse Bestemmelser overholdes, saaledes som man overhovedet kan vente, at den Slags Bestemmelser overholdes. Hvad i det Hele det Spørgsmaal angaar, hvorledes man skal bestemme Begrebet Beboelsesrum, har der jo ganske vist været endel Ballen deri og forskjellige Meninger. Det er jo navnlig de 2 Alternativer, der have fremsat sig, om man skulde betragte det, at et Værelse eller Rum benyttes til Natteophold for Personer, som Afgjørende, eller om man skulde søge det Afgjørende paa andre Punkter, navnlig, saaledes som dette Lovforslag gjør, i, om Rummet er forsynet med Ildsted eller indrettet til at opvarmes. Man er ganske vist, som den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Nimestad) gjorde gjældende, gaaet ud fra, at det vilde være en mindre praktisk Maade at stille Definitionen paa, at der skulde ses hen til, om et Rum blev benyttet til Natteophold, idet det vilde kræve en Kontrol fra Bygningsautoriteternes, Politiets Side, som vilde blive meget vidtgaende og vanskelig at gennemføre. Derfor har man ment, at man burde holde sig, som det ærede Medlem selv bemærkede, til faste Kriterier, som ikke vare saaledes afhængige af, hvorledes de enkelte Beboere gif frem, men egnede til at kontrolleres ved, at Værelset af og til blev taget i Diefyn af Bygningspolitiet. Men det er dog egentlig heller ikke den eneste Grund; thi naar man har ment, at det ikke var heldigt at blive staaende ved det, om Værelset bliver benyttet til Natteophold eller ikke, er det vel tillige af den Grund, at man er gaaet ud fra, at det fra et sanitært Synspunkt heller ikke er ligegyldigt, om saadanne daarlige og usunde Rum blive benyttede til Syssler, som kræve Folks Nærværelse hele Dagen. Ganste vist er det sundhedsfarligt at sove i saadanne Rum, men naturligvis er det ogsaa sundhedsfarligt at opholde sig i dem hele Dagen fra Morgen til Aften. Dette vilde jo kunne gjælde om Værksteder, om Udsalgstokaler og deslige, hvor ofte Mennesker maa opholde sig saa at sige uafbrudt fra den tidlige Morgen til den sildige Aften. Derfor er jeg tilbøjelig til at tro, at det kan ikke være heldigt at vende tilbage til den Definition, at hele Vægten skulde hvile paa, om et Rum benyttes som Natteophold for

Mennesker eller ikke, og indtil jeg ser en anden Definition bragt i Forslag, tror jeg, at man dog vil staa sig bedre ved at følge den, som den administrative Praxis har søgt at gennemføre, og som nu er optagen i dette Forslag. Forresten erkjender jeg naturligvis, at en saadan Definition jo kan tænkes varieret paa mange Maader, og derfor er det jo ikke umuligt, at der vil kunne møde en Definition, der endnu bedre end den, Lovforslaget indeholder, maa kunne svare til Hensigten. — Hvad § 43 angaar, da skal jeg bemærke, at det jo er muligt, at man kunde finde en tydeligere Redaktion endnu end den, der findes i Paragrafen med Hensyn til den Afgang, der skal være i Beboelsesleilighederne til begge Trapper i Huset. Det, som dog selvsølgelig er Hovedsagen, er jo, at der for Ildbrandstilfælde haves en tilstrækkelig Sikkerhed for, at Beboerne kunne komme ud ad begge Veie, og det er naturligvis meget vanskeligt at opnaa, naar Nabningen ikke gaar direkte fra Leiligheden ud til Trappen. Det er vel sandt, at der kan træffes Foranstaltninger f. Ex. ved, at Døren aabnes indad og deslige, som gjør, at man kan komme igjennem, selv om Beboerne i den anden Leilighed gjøre Et eller Andet for at forhindre det. Men paa den anden Side ser jeg dog ikke rettere, end at, hvis de f. Ex. anbringe meget store og svære Gjenstande, Stabe og andet deslige, paa den anden Side af Døren, vil det let kunne bevirke, at Kommunikationen hæmmes i Ildbrandstilfælde, hvor det jo ofte gjælder om hurtigt at komme ud. At man skulde drage i Tvivl, at man har uhindret Afgang til en Trappe, naar der ikke er Andet mellem En og saa Trappen end Ens egen Dør, havde jeg dog rigtignok ikke tænkt mig; at man skulde kunne gjøre det gjældende, at der ikke var uhindret Afgang, undtagen naar Døren stod aaben, er en saa stærk Ordforstolning, at jeg ikke tror, man vil risikere at møde den i det virkelige Liv. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg, som sagt, maa gentage, at jeg forbeholder mig, naar jeg ser Ændringerne formulerede, nærmere at udtale mig om dem.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Christensen: Paa Grund af de Udtalelser, der ere fremkomne især fra den høitærede Minister, og i Henhold til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra forskjellige Sider, anser jeg det for nødvendigt, at dette Lovforslag bliver behandlet i et Udval. Jeg vil derfor tillade mig